

Riječ urednice

Doris Baričević, Đurđica Cvitanović i Olga Maruševski pripadaju generaciji izuzetnih hrvatskih povjesničarki umjetnosti, koje su početkom novoga stoljeća proslavile svoje životne jubileje. Različitih osobnosti, raznolikih znanstvenih interesa, različite po metodologiji istraživanja, postale su sinonimima za odabrana područja.

Radovi Doris Baričević ostat će nezaobilazni za sve koji će se baviti istraživanjem baroknoga kiparstva u kontinentalnoj Hrvatskoj. Upravo je ona izvukla iz anonimnosti taj iznimno kvalitetan likovni korpus, pridavši mu zasluženno značenje u kontekstu srednjoeuropskoga kiparstva, otkrivši čitav niz autora i kiparskih opusa na temelju visoko postavljenih kriterija povijesnoumjetničkih metoda atribucije, datacije i valorizacije.

Đurđica Cvitanović dala je velik doprinos znanstvenim istraživanjima arhitekture 17.–19. stoljeća i pavlinskoga slikarstva, a osobito je značajan njezin udio u projektima istraživanja i zaštite kulturne baštine. I danas je odlikuje jedinstvena životna energija, nekomformizam, inicijativa i predanost struci kojoj je posvetila svoj radni vijek, a da ni jednoga dana nije imala oslonac u državnoj službi i sigurnosti »stalnoga radnog odnosa«.

Ime Olge Maruševski neizbrisivo je vezano uz 19. stoljeće, njegovu kulturnu povijest, revalorizaciju neostilova, ali i širinu interesa, preciznost, utemeljenost razmišljanja o svim temama i stilskim razdobljima o kojima je pisala.

Ovim brojem Radova želimo našim dugogodišnjim suradnicama izraziti poštovanje i zahvaliti u ime Instituta za povijest umjetnosti za dosadašnji neprocjenjiv doprinos struci i znanstvenoj grani povijesti umjetnosti. Iskreno zahvaljujemo svim autorima koji su se odazvali pozivu da svojim priložima sudjeluju u ovome donekle nespecifičnom, svečarskom broju, zahvaljujemo autoricama biografija i bibliografija, recenzentima, grafičkom uredniku i svima koji su pripomogli da ovaj zahtjevnii broj uspješno privedemo kraju.